

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci

žalobce: **STIM, spol. s r.o.**, IČ: 49972197
sídlem Paseky 666, 763 11 Želechovice nad Dřevnicí
zastoupen Mgr. Václavem Němcem, advokátem
sídlem Českobratrská 3321/46, Ostrava

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2017, č. j. 45958/17/5300-21444-700333

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla zamítnuta jeho odvolání proti následujícím rozhodnutím Finanční úřad ve Zlíně, územní pracoviště ve Zlíně, ze dne 23. 5. 2016:
 - dodatečný platební výměr č. j. 1219790/16/3301-51525-708616, kterým byla doměřena daň z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) za zdaňovací období měsíce ledna roku 2012 ve výši 320 716 Kč a současně byla uložena zákonná povinnost uhradit penále z doměřené daně ve výši 64 143 Kč,
 - dodatečný platební výměr č. j. 1219814/16/3301-51525-708616, kterým byla doměřena DPH za zdaňovací období měsíce února roku 2012 ve výši 487 708 Kč a současně byla uložena zákonná povinnost uhradit penále z doměřené daně ve výši 97 541 Kč,
 - dodatečný platební výměr č. j. 1219830/16/3301-51525-708616, kterým byla doměřena DPH za zdaňovací období měsíce března roku 2012 ve výši 466 348 Kč a současně byla uložena zákonná povinnost uhradit penále z doměřené daně ve výši 93 269 Kč,
 - dodatečný platební výměr č. j. 1219841/16/3301-51525-708616, kterým byla doměřena DPH za zdaňovací období měsíce dubna roku 2012 ve výši 209 360 Kč a současně byla uložena zákonná povinnost uhradit penále z doměřené daně ve výši 41 872 Kč,
 - dodatečný platební výměr č. j. 1219855/16/3301-51525-708616, kterým byla doměřena DPH za zdaňovací období měsíce května roku 2012 ve výši 333 012 Kč a současně byla uložena zákonná povinnost uhradit penále z doměřené daně ve výši 66 602 Kč,
 - dodatečný platební výměr č. j. 1219862/16/3301-51525-708616, kterým byla doměřena DPH za zdaňovací období měsíce června roku 2012 ve výši 291 524 Kč a současně byla uložena zákonná povinnost uhradit penále z doměřené daně ve výši 58 304 Kč,
 - dodatečný platební výměr č. j. 1219880/16/3301-51525-708616, kterým byla doměřena DPH za zdaňovací období měsíce července roku 2012 ve výši 297 614 Kč a současně byla uložena zákonná povinnost uhradit penále z doměřené daně ve výši 59 522 Kč,
 - dodatečný platební výměr č. j. 1219903/16/3301-51525-708616, kterým byla doměřena DPH za zdaňovací období měsíce srpna roku 2012 ve výši 491 179 Kč a současně byla uložena zákonná povinnost uhradit penále z doměřené daně ve výši 98 235 Kč,
 - dodatečný platební výměr č. j. 1219922/16/3301-51525-708616, kterým byla doměřena DPH za zdaňovací období měsíce září roku 2012 ve výši 343 134 Kč a současně byla uložena zákonná povinnost uhradit penále z doměřené daně ve výši 68 626 Kč,
 - dodatečný platební výměr č. j. 1219945/16/3301-51525-708616, kterým byla doměřena DPH za zdaňovací období měsíce října roku 2012 ve výši 356 716 Kč a současně byla uložena zákonná povinnost uhradit penále z doměřené daně ve výši 71 343 Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

- dodatečný platební výměr č. j. 1219957/16/3301-51525-708616, kterým byla doměřena DPH za zdaňovací období měsíce listopadu roku 2012 ve výši 385 372 Kč a současně byla uložena zákonná povinnost uhradit penále z doměřené daně ve výši 77 074 Kč,
- dodatečný platební výměr č. j. 1219973/16/3301-51525-708616, kterým byla doměřena DPH za zdaňovací období měsíce prosince roku 2012 ve výši 190 224 Kč a současně byla uložena zákonná povinnost uhradit penále z doměřené daně ve výši 38 044 Kč.

II. Obsah žaloby

2. V podané žalobě zejména namítl účelovost tvrzení žalovaného, že žalobce neprokázal skutečnou existenci předmětného zboží. Toto tvrzení je podle něj v rozporu se skutečností, existenci zboží, které bylo uskladněno v jeho skladu, prokázal a) doklady o nákupu tohoto zboží, b) skladovými kartami, c) inventurami, d) výpověďmi svědků. Zároveň není pravda, že by nezpřístupnil skladové karty a další doklady skladového hospodářství, neboť skladové karty a další doklady skladového hospodářství pouze nemohl vytisknout, což se mu částečně podařilo teprve až v průběhu odvolacího řízení a vytištěné sestavy také žalobce předal správci daně jako přílohu podání ze dne 23. 7. 2016 v rámci odvolacího řízení. Při místním šetření umožnil nahlédnout správci daně do dokladů skladového hospodářství, vedených v počítači, a uvedl osoby, které tomu byly přítomny. Pokud žalovaný uvedl, že předané vytištěné sestavy předložená skladová evidence je nepřehledná, neprůkazná a bez vazby na předložené doklady, pak tyto sestavy nehodnotí spolu s dalšími důkazními prostředky, neboť správce daně měl k dispozici knihy vydaných i přijatých faktur a stavy vybraných nákladových účtů (protokol 313948/15/3301-61563-709464 ze dne 5.2.2015), kompletní složky vydaných a přijatých faktur, kde jsou u každé faktury doloženy příjemky a výdejky ze skladové evidence (protokol 373489/15/3301-61563-709464 ze dne 17.2.2015) a příjemky a výdejky z tištěných sestav skladové evidence tedy lze ztotožnit z předmětnými příjemkami a výdejkami, které jsou přiloženy u jednotlivých faktur.
3. Ve vztahu ke zboží *Holoplane road marker, Siglite road 19 mm bílý, Siglite road 19 mm Cryzal*, uvedl, že takto byly označovány identické položky od jednoho dodavatele – firmy Cryzal z Francie, zakoupené zejména v roce 2010 a jednotlivé názvy se v systému skladové evidence měnily v souvislosti s ustálením názvosloví mezi zaměstnanci žalobce.
4. Poukázal na smysl obchodů, a to na faktoringové financování, které se realizovalo prostřednictvím těch skladových položek, které lze označit za nízkoobrátkové, případně neprodejně. Skladové objemy dotčeného zboží vysoce převyšovaly počty kusů na jednotlivých fakturách a tedy ani případná chyba v příjemech/výdejkách neměla vliv na samotnou podstatu existence zboží nutného k realizaci jednotlivých obchodů. Popsal i konečný osud uvedeného zboží. Následně se vyjádřil ke zboží označené jako *sklářské pelety* a namítl, že správce daně patrně špatně pochopil jednatele žalobce, když tuto a pouze tuto operaci vysvětloval a použil výraz, že stav skladu byl nula (na počátku i na konci), což se týkalo výhradně přefakturací sklářských pelet a jejich evidence. Každá faktura odkazovala písemně psaným údajem doplněným v účtárně žalobce na protifakturu, spárování bylo tedy velmi jednoduché.
5. Závěr brojil proti hodnocení výpovědí jednotlivých svědků.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. K jednotlivým žalobním bodům uvedl, že skutkový stav a právní posouzení jsou podrobně rozvedeny v odůvodnění napadeného rozhodnutí a správním spise, přičemž na oboje odkázal.
7. K faktoringovému financování žalobce uvedl, že mu nekladl k tíži ekonomické důvody realizace posuzovaných obchodních případů, avšak v posuzovaném případě dospěl k závěru, že žalobce v souvislosti s posuzovanými obchodními případy neprokázal faktickou existenci předmětu zdanitelných plnění a neunesl tak své důkazní břemeno k prokázání oprávněnosti uplatněných nároků na odpočet DPH dle ust. § 72 a § 73 ZDPH a uskutečnění zdanitelných plnění dle ust. § 21 ZDPH.
8. K existenci předmětu zdanitelných plnění setrval na svém závěru, že žalobce neprokázal faktickou existenci předmětu zdanitelných plnění. Výpovědi svědků nebyly způsobilé prokázat faktickou existenci zboží, neboť žalovaný tyto výpovědi s ohledem na zjištěné pochybnosti ohledně jejich věrohodnosti nemohl osvědčit jako důkaz prokazující jejich existenci. Žalovaný nadále tvrdil, že skladová evidence předložená žalobcem neprokazuje faktickou existenci předmětu zdanitelných plnění, neboť nebylo možné dovodit, že zboží specifikované ve skladové evidenci je totožné se zbožím specifikovaným na předložených daňových dokladech. S podrobným příkladem žalovaný odmítl, že by příjemky a výdejky u jednotlivých faktur bylo možné jednoznačně ztotožnit s příjemkami a výdejkami dle skladové evidence. Podle žalovaného ani jednoznačná vazba mezi předloženými doklady a skladovou evidencí by nemohla bez dalšího osvědčit skladovou evidenci jako důkaz prokazující faktickou existenci předmětu zdanitelných plnění, jelikož žalobce nepředložil relevantní skladovou evidenci za předchozí období a na ni navazující daňové doklady, které by prokázaly faktickou existenci zboží jako počátečního stavu a nebylo možné zjistit, zda deklarované množství zboží k datu 1. 1. 2012 dle předložené skladové evidence se na skladě žalobce skutečně nacházelo.
9. K hodnocení svědeckých výpovědí uvedl, že se s danými námitkami vypořádal v bodech [51] až [52] napadeného rozhodnutí, na které odkázal, s tím, že předmětné výpovědi nelze osvědčit jako důkaz prokazující faktickou existenci předmětu zdanitelných plnění.

IV. Posouzení věci soudem

10. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první, s. ř. s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
11. Při nařízeném soudním jednání setrvali účastníci na svých stanoviscích.
12. Soud předně vypořádání jednotlivých žalobních námitek musí konstatovat omezený rozsah žalobních námitek oproti podanému odvolání. Z obsahu správního spisu je zřejmé, že v podaném odvolání brojl žalobce jednak proti skutkovým okolnostem věci, tj. brojl proti zjištěním ohledně jednotlivých transakcí, zejm. proti závěrům o existenci a pohybu

zboží (a s tím souvisejícím otázkám evidence zboží), které bylo jejich předmětem, a dále brojil proti podle jeho názoru nesprávné aplikaci zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty a tzv. šesté směrnice (tj. Směrnice Rad č. 77/388/EHS ze dne 17. 5. 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně), a to zejména proti aplikaci ustanovení § 105 zákona o DPH, resp. čl. 203 Směrnice). Naopak z obsahu žaloby je zcela zřejmé, že argumentaci stran nesprávné aplikace zákona o dani z přidané hodnoty a Směrnice v řízení před soudem neuplatnil ani dále nerozvinul, když všechny uplatněné žalobní důvody se soustředí na prokázání unesení důkazního břemene ze strany žalobce a prokázání jak uskutečnění, tak i přijetí dotčených plnění.

13. Za této situace se soud, vázán rozsahem žaloby a uplatněnými žalobními body, zabýval toliko otázkou unesení důkazního břemene ze strany žalobce, tj. otázkami skutkovými tak, jak je žalobce v podané žalobě jasně vymezil. V rámci skutkových zjištění se následně soud, zabýval dvěma typy řetězců obchodů, kterých se žalobce účastnil, a to řetězců, kde byl počátečním i koncovým článkem, a řetězců, kde byl jedním z článků uprostřed řetězců se obchodů.
14. Ze správního spisu vyplývá, že u žalobce byla zahájena daňová kontrola DPH za zdaňovací období měsíců leden až prosinec roku 2012 (Protokol ze dne 5. 2. 2015, č. j. 313948/15/3301-61563-709464).

Holoplane road Cryzal a folie pro SPZ bez Al podkladu

15. Ze Zprávy o daňové kontrole projednané se žalobcem dne 10. 5. 2016 vyplývá, že žalobce uplatnil *daň na výstupu* na základě daňových dokladů společností:
16. Vacula-servis s.r.o., za prodej **dopravních knoflíků Holoplane road Cryzal** (32.790 ks, 14 faktur)
17. EUROCORP s.r.o., za prodej **folií pro SPZ bez Al podkladu** (76.900 ks, 11 faktur)
18. TRINEX CZ, s.r.o., za prodej **dopravních knoflíků Holoplane road Cryzal** (53.430 ks, 25 faktur)
19. PROZNAK Praha, s.r.o., za prodej **dopravních knoflíků Holoplane road Cryzal a Holophane MK3** (7.300 ks, 3 faktury)
20. Ze Zprávy o daňové kontrole projednané se žalobcem dne 10. 5. 2016 vyplývá, že žalobce uplatnil *nárok na odpočet daně na vstupu* z daňových dokladů od obchodních společností:
21. MOSAN, s.r.o. - za nákup **dopravních knoflíků Holoplane road Cryzal** (32.790 ks, 14 daňových dokladů)
- za nákup **folií pro SPZ bez Al podkladu** (76.900 ks, 11 daňových dokladů)
22. Mgr. M. J. - za nákup **dopravních knoflíků Holoplane road Cryzal** (53.430 ks, 25 daňových dokladů),
- i. -za nákup **dopravních knoflíků Holoplane road Cryzal** (7.300 ks, 3 daňové doklady)

Sklářská surovina a sklářské pelety

23. Ze Zprávy o daňové kontrole projednané se žalobcem dne 10. 5. 2016 vyplývá, že žalobce uplatnil *daň na výstupu* na základě daňových dokladů společnosti:
24. Glass ateliér Morava, s.r.o. - za prodej **sklářských pelet** (19.750 kg ks, 17 daňových dokladů)
 - za prodej **sklářské suroviny** (23.640 kg, 16 daňových dokladů)
25. Ze Zprávy o daňové kontrole projednané se žalobcem dne 10. 5. 2016 vyplývá, že žalobce uplatnil *nárok na odpočet daně na vstupu* z daňových dokladů od obchodních společností:
26. MOSAN, s.r.o. - za nákup **sklářských pelet** (19.750 kg ks, 17 daňových dokladů)
 - za nákup **sklářské suroviny** (23.640 kg, 16 daňových dokladů).

Skutkový stav zjištěný správci daně

27. Správce daně ověřováním předmětných obchodů zjistil, že zboží uvedené na dokladech bylo fyzicky na jednom místě ve skladu (*Holoplane road Cryzal a folie pro SPZ bez Al podkladu* sklad STIM, *sklářská surovina* sklad GAM) a že docházelo během jednoho dne (případně několika málo dnů) pouze k vystavování dokladů v uzavřeném řetězci dodavatelů. Toto zboží skončilo v nezměněné podobě u původního dodavatele za původní cenu (v případě některých obchodů s mírným navýšením ceny). Jednalo se tedy o tzv. kolotočové obchody.
28. V případě daně na vstupu byl žalobce správcem daně vyzván, aby prokázal, že nárok na odpočet DPH předmětných obchodních případů uplatnil v souladu s § 72 zákona o DPH, že zdanitelná plnění přijal, že se zdanitelná plnění fakticky uskutečnila tak, jak je uvedeno na dokladech a k jaké ekonomické činnosti přijatá zdanitelná plnění sloužila (Výzva ze dne 14. 7. 2015, č. j. 1317734/15/3301-61563-709464). V případě daně na výstupu, jak vyplývá ze správního spisu, vycházel žalobce z neprokázání faktické existence předmětu daně dle § 2 odst. 1 zákona o DPH, a to i v souvislosti se zjištěními provedenými v souvislosti s kontrolou daně z příjmu právnických osob. Podle správce daně žalobce nepředložil takové důkazní prostředky, ze kterých by vyplývalo, že předmětné zboží přijal a následně uskutečnil zdanitelné plnění.
29. Ze správního spisu dále vyplývá, že v reakci na uvedenou výzvu žalobce uvedl, že zboží existovalo a bylo prodávalo v paritě EXW, tj. zboží neopustilo sklad (sklady STIM i GAM). Zboží mezi výše uvedenými společnostmi bylo přebíráno a předáváno pomocí pojiček - telefonicky, mailem (Odpověď na výzvu ze dne 21. 8. 2015).
30. Z jednotlivých vyjádření žalobce a provedeného dokazování (výsledky zúčastněných fyzických osob, zpráva o daňové kontrole společnosti MOSAN s.r.o. tak, jak je obsahem správního spisu) vyplynulo, že podle žalobce důvodem transakcí bylo získání

krátkodobého úvěru (factoring) pro financování běžného chodu společnosti, zboží neopustilo sklady, předávání a převzetí se dělo písemnou formou bez přemisťování zboží, a zboží bylo prodáváno v paritě EXW.

31. Správce daně na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že se nejednalo o reálné obchody se zbožím, ale o fiktivní obchodní transakce. Žalobce podle správce daně neprokázal, že se obchodní případy uskutečnily tak, jak jsou zachyceny na předmětných daňových dokladech a že plnění deklarovaná na dokladech jsou v souladu i se stavem faktickým.
32. V důsledku uvedeného žalobce dle správce daně neprokázal naplnění podmínek pro uplatnění nároku na odpočet daně ve smyslu ust. § 72 zákona o DPH (správce daně nárok odvolatele na odpočet daně v celkové částce 4 172 907 Kč odmítl) a zároveň neprokázal uskutečnění zdanitelných plnění ve prospěch deklarovaných odběratelů, čímž nenaplnil podmínky pro uplatnění daně ve smyslu ust. § 21 zákona o DPH (správce daně uplatněnou daň v celkové částce 4 143 960 Kč vyloučil). Následně tuto uplatněnou daň z fiktivních plnění správce daně žalobci za kontrolovaná zdaňovací období doměřil na základě § 108 odst. 1 písm. k) zákona o DPH.
33. V odvolacím řízení byly vyslechnuty následující osoby - svědkyně B. J. (jednatelka MOSAN), svědek J. H. (jednatel Glass Atelier Morava), svědkyně R. K. (společník PROZNAK), svědek D.B. (jednatel EUROCOP) a svědek P. J. (jednatel TRINEX CZ). Žádná z uvedených výpovědí ale nevedla ke změně právního názoru správce daně.

Závěry soudu

34. Ze shora shrnutého skutkového stavu jasně plyne, že smysl obchodních transakcí uzavíraných ve shora popsáných řetězcích nebylo dodání zboží, které bylo jejich předmětem, nýbrž prostřednictvím formálně deklarovaných obchodů zajistit získání přístupu k faktoringovému financování buď přímo žalobce, nebo korporace Glass atelier Morava, s.r.o. Skutečnost, že nebylo smyslem jednotlivých obchodů dodání konkrétního zboží, které bylo deklarováno jako předmět transakcí, potvrdil sám žalobce ve svých podáních. Je tedy zcela zjevné, že se jednalo o fiktivní obchody, při nichž k žádnému dodání zboží nedocházelo.
35. Samotná doložka EX WORKS (Incoterms) znamená, že náklady i rizika spojená s dodávkou zboží přecházejí na kupujícího v závodě dodavatele, a to okamžitě, je-li zboží připraveno kupujícímu k odebrání. Po převzetí tak splní prodávající svoji povinnost, ostatní náklady a výlohy dopravy do místa určení již obstarává kupující. Neznamená však, že žádná doprava prodaného zboží neprobíhá, neboť samozřejmě racionálním ekonomickým smyslem obchodní transakce je dodání zboží.
36. Soud se ztotožňuje s hodnocením žalovaného i správce daně, že se v případě všech transakcí jednalo o fiktivní obchodní transakce.
37. V případě hodnocení skutkových tvrzení žalobce bylo třeba se ve správním řízení vypořádat s tím, zda lze mít za prokázané, že žalobce (v řetězcích, kde byl prvním a posledním článkem) měl prodávané zboží k dispozici, aby vůbec mohl uskutečnit první převod, a obecně v případě všech převodů, zda byla prokázána fakticita převodů zboží.

38. Soud se ztotožňuje se správními orgány, že žalobce v rámci daňové kontroly neprokázal faktickou existenci předmětného zboží. Z výše uvedeného vyplývá, že předmětné obchodní transakce - dodání zboží, byla součástí řetězových transakcí, kdy během jednoho dne či několika málo dnů došlo k několika přeprodání zboží mezi různými subjekty. Žalobce předložil správci daně faktury a dodací listy. Tyto doklady však neprokazují stav faktický, tj. faktické přijetí zdanitelného plnění. Existence předmětného zboží nebyla dostatečně prokázána ani výpověďmi svědků. Žalobce proto faktickou existenci zboží neprokázal a správní orgány postupovaly zcela správně v souladu s judikaturou.

Existence zboží - dopravní knoflíky, ve skladu STIM

39. Žalobce v žalobě uvedl, že zboží bylo uskladněno v jeho skladu, z čehož má vyplývat, existence zboží byla prokázána v daňovém řízení doklady o nákupu zboží, skladovými kartami, inventurami a výpověďmi svědků.
40. K námitce žalobce, že správci daně bylo umožněno při místním šetření nahlédnout do všech sestav skladového programu MRP MS-DOS žalovaný uvedl, se k tomuto tvrzení nemůže vyjádřit, neboť žalobce nekonkretizoval dané místní šetření. Konkrétní místní šetření neuvedl žalobce ani v odvolání. Soud se s uvedeným odůvodněním žalované ztotožňuje, neboť není nikterak zřejmé, o jaké místní šetření se mělo jednat. Ze správního spisu nevyplývá, že by se v rámci daňové kontroly u žalobce místní šetření konalo.
41. Existenci zboží rovněž průkazně neosvědčuje dodatečně předložená evidenci skladu č. 4 a skladu č. 1. za rok 2012. Soud souhlasí se žalovaným, že předložená skladová evidence je nepřehledná a neprůkazná. Z obsahu není zřejmé, jaké zboží a v jakém množství bylo na sklad žalobce přijímáno a vydáváno. Ani na jedné z listin není uvedeno předmětné zboží s názvem Holoplane road – Cryzal, které je uvedeno na přeložených fakturách Vysvětlení žalobce, že se název předmětného zboží průběžně měnil, soud nepovažuje za prokázané a nelze než dospět k závěru, že skladová evidence neprokazuje existenci zboží s názvem Holoplane road – Cryzal. Soud souhlasí se žalovaným, že předložené listiny neosvědčují existenci zboží ve skladu žalobce v roce 2012.
42. Zároveň se soud shoduje se žalovaným, že ani případná vazba mezi daňovými doklady a skladovou evidencí by nebyla v posuzované věci dostatečným důkazem faktické existence předmětů zdanitelných plnění, neboť absentovala jakákoliv prokázaná vazba na předchozí zdaňovací období, tj. nebylo prokázáno, že na začátku roku 2012 měl žalobce skutečně předmět faktoringových koleček na skladě.
43. Žalobce ke zboží s názvem Holplane road Cryzal (dopravní knoflíky) uvedl, že zboží nakoupil před datem 1. 1. 2012 z Francie, což doložil fakturou č. 2064 ze dne 12. 11. 2010, označenou také jako „Proforma invoice no 111110“, vydanou dodavatelem CRYZAL. S ohledem na její obsah považuje soud tuto fakturu za neprůkaznou, neboť zahrnuje zboží s názvem „PLOT DE ROUTE 360' STD BLANC“ a z předložených stavů skladů nikterak nevyplývá, že by předmětné zboží bylo přijato na sklad a že by došlo k pohybu tohoto zboží. Faktura neprokazuje existenci předmětného zboží.
44. Formálně perfektní daňové doklady nestačí k prokázání nároku na odpočet, pokud správci daně vzniknou důvodné pochybnosti o jejich správnosti. Plátcí daně sice nemají povinnosti

mít další důkazní prostředky odlišné od předložených formálních dokladů, musí si však být vědomi důsledků spojených s neunesením svého důkazního břemene. Soud dospěl k závěru, že ani důkazy (listiny) založené ve správním spise žalobce neprokazují, že zboží s názvem s názvem Holoplane road – Cryzal fakticky existovalo jeho skladu.

Existence zboží – folie pro SPZ, ve skladě žalobce

45. Fakticky stejná skutková zjištění jako v případě dopravních knoflíků vyplývají z obsahu správního spisu i v případě zboží označovaného žalobcem jako *folie pro SPZ bez Al podkladu*. Taktéž v případě tohoto zboží ze zprávy o kontrole plyne, že nebyla prováděna inventarizace, zboží bylo ihned prodáváno a stav skladu byl nulový, nebyla ani předložena skladová evidence. Pro uvedené zboží platí shodně výše uvedené i pro tvrzené umožnění nahlédnutí do sestav skladové evidence v programu MRP MS-DOS při místním šetření.
46. Zároveň při revizi správního spisu dospěl soud ke stejným zjištěním jako žalovaný. Za podstatné považuje soud zejména rozpory ve vlastním vyjádření žalobce ohledně množství zboží na skladu a ohledně původu zboží. Tyto rozpory neobjasnil žalobce ani v podané žalobě. Stejně tak se soud shoduje se žalovaným, že z předložených listin sice vyplývá faktura ze dne 13. 2. 2001 vystavená dodavatelem FAAB ENTERPRISES LTD, Nicosia, Kypr, nicméně z ní nevyplývá, že se jedná totožné zboží, které se následně stalo součástí faktoringového kolečka. Konečně ani výdejky ze skladu samy o sobě nemohou prokázat skutečnost, zda předmětné zboží skutečně ke dni 1. 1. 2012 bylo u žalobce uskladněno.
47. Je tak patrné, že žalobce stejně jako v případě dopravních knoflíků neunesl důkazní břemeno v případě existence zboží.

Sklářská surovina a pelety

48. V případě sklářské suroviny a pelet je základním rozdílem oproti předchozímu zboží, že žalobce nebyl prvním a posledním článkem řetězce faktoringových obchodů, nýbrž pouze jedním z článků uprostřed tohoto faktoringového kolečka.
49. Ze zjištění, která jsou obsahem správního spisu jasně plyne, že o zboží *sklářské pelety* nevedl žalobce žádnou evidenci a v případě zboží *sklářská surovina* nepředložil žádné důkazní prostředky, které by dokumentovaly skutečný pohyb zboží. Takto zjištěný skutkový stav podpořilo i místní šetření ve společnosti Glass Aterlier Morava, ze které vyplynulo, že zboží, které bylo předmětem tohoto faktoringového kolečka, nikdy neopustilo sklady této společnosti, resp. nebylo zjištěno, že se v případě zboží, které předložila uvedená společnost, jedná o zboží, které bylo předmětem faktoringového kolečka.

Shrnutí

50. Soud tak má za to, že žalobce neprokázal skutečný oběh zboží, které mělo být předmětem faktoringových koleček, tj. neprokázal, že obchody se zbožím skutečně probíhaly. Podle názoru soudu se jednalo o fiktivní obchody, které nebyly realizovány za účelem dosažení zisku, nýbrž byly realizovány pouze v rovině účetních dokladů, a to za účelem generování pohledávek, které se následně mohly stát předmětem faktoringu.

51. Podle názoru soudu faktickou existenci zboží, resp. fakticitu obchodů neprokázaly ani žalobcem navržené výsledky svědků. Svědci pouze potvrdili skutečnosti popsané ve zprávě o daňové kontrole, že zboží bylo ve skladu žalobce, resp. společnosti Glass Atelier Morava, nedošlo k přepravě, fyzickému přebrání, ani přepočítání zboží a že zboží nebylo nabízeno k prodeji jiným společnostem.
52. Svědkyně B. J., jednatelka MOSAN - vypověděla, že se žalobcem obchodovala se zbožím dopravní knoflíky, folie pro SPZ, sklářská surovina a sklářské pelety. Ke zboží dopravní knoflíky uvedla, že bylo nakupováno od firem EUROCOP nebo VACULA, zboží od dodavatele bylo přebíráno na základě dodacích listů ve skladu žalobce, kterému bylo zboží tamtéž na základě dodacích listů opět předáno. Přeprava zboží nebyla zajišťována a zboží se předávalo ve skladě, ve kterém bylo stále.
53. Ke zboží folie pro SPZ uvedla, že bylo nakupováno od společnosti EUROCOP, zboží od dodavatele bylo přebíráno na základě dodacích listů ve skladu žalobce, kterému bylo zboží tamtéž na základě dodacích listů opět předáno. Přeprava zboží nebyla zajišťována a zboží se předávalo ve skladě, ve kterém bylo stále.
54. Ke zboží sklářská surovina uvedla, že bylo nakupováno od společnosti GLASS ATELIER MORAVA. Zboží bylo přebíráno od uvedené společnosti na základě dodacích listů v jejich skladu. Žalobci bylo zboží na základě dodacích listů předáno opět ve skladu společnosti Glass Atelier Morava. Zboží nebylo přepravováno a zůstávalo ve skladě uvedené společnosti, kde bylo uskladněno.
55. Ke zboží sklářské pelety uvedla, že bylo nakupováno od společnosti GLASS ATELIER MORAVA. Zboží bylo přebíráno od uvedené společnosti na základě dodacích listů v jejich skladu. Žalobci bylo zboží na základě dodacích listů předáno opět ve skladu společnosti Glass Atelier Morava. Zboží nebylo přepravováno a zůstávalo ve skladě uvedené společnosti, kde bylo uskladněno.
56. Svědek J. H., jednatel Glass Atelier Morava - vypověděl, že M.J. pomohl společnosti zajistit faktoringové financování. Ke zboží sklářská surovina uvedl, že nebylo jeho zbožím, zboží nakoupili od žalobce a dále ho prodávali společnosti MOSAN. Zboží bylo u Glass Atelier Morava uskladněno, bylo převzato a dále fakturováno. K fyzické přejímce uvedl, že na určité množství dostala společnost fakturu a stejné množství přefakturovala. Zboží bylo uskladněno ve Vizovicích.
57. Ke zboží sklářské pelety uvedl, že bylo nakupováno od žalobce a dále jej prodávali společnosti MOSAN. Konstatoval, že sklářské pelety byly zbožím společnosti Glass Atelier Morava, byly u této společnosti uskladněny a postupně zpracovávány v pecích společnosti. Zboží bylo přepravováno v rámci společnosti Glass Atelier Morava, kde bylo zpracováváno ve výrobě.
58. Svědkyně R. K. (společník PROZNAK) - vypověděla, že se žalobcem obchodovala se zbožím dopravní knoflíky, přičemž toto zboží se po nákupu prodalo odběrateli Mgr. J., zboží zůstávalo ve skladu žalobce a žalobce zajišťoval jeho přepravu. Veškerý prodej probíhal na základě dodacích listů (stejně jako přejímka), fakturačně. Odběrateli Mgr. J.

bylo zboží předáno na základě dodacích listů ve skladu žalobce. Přepravu zboží společnost ani neprováděla ani nezajišťovala.

59. Svědek D. B. (jednatel EUROCORP) – vypověděl, že se žalobcem obchodoval se zbožím folie pro SPZ, přičemž toto zboží nakoupil a ihned prodal, ale věděl, že toto zboží bylo uskladněné ve Zlíně v areálu SVITu, kde se byl podívat, aby věděl s čím vlastně obchoduje. Uvedl, že zboží se nepřepravovalo, ve skladu žalobce bylo nakoupeno a z něj i prodáno. Přebíralo se na základě protokolu a dodacího listu a následně bylo prodáváno společností MOSAN.
60. Svědek P. J., jednatel TRINEX CZ - vypověděl, že se žalobce obchodoval se zbožím dopravní knoflíky, přičemž nákup a prodej zboží probíhal na základě dodacích listů a faktur. Zboží bylo předáváno ve skladě žalobce, obvykle ho předával Mgr. J. Zboží zůstávalo ve skladech žalobce v areálu SVIT, zboží bylo předáno, převzato a bylo s ním manipulováno. Odběrateli bylo opět předáváno v areálu žalobce. Uvedl, že obchody nebyl u něj uzavírány za účelem faktoringu.
61. Z citovaných výsledků neplynulo, že by svědci zboží při realizování obchodních transakcí přebírali a fyzicky kontrolovali (viz výsledky svědkyně K. a svědka J.); vše probíhalo spíše papírově (viz výslech svědkyně J.). Faktickou existenci přeprodávaného zboží tak výsledky svědků nepotvrdily (viz např. výslech svědka J., který uváděl pouze, že konkrétní zboží „je uvedeno na fakturách a dodacích listech“, konkrétního výrobce nebyl schopen z hlavy říci). Přestože byly výsledky provedeny se značným časovým odstupem od příslušných zdaňovacích období, podle soudu z nich zřetelně vyplývá, že obchodní transakce byly prováděny pouze „papírově“, aniž by svědci přesně věděli, jaké konkrétní zboží je předmětem prodeje, a aniž by jeho reálnou existenci ve skladu kontrolovali.
62. Ze všeho shora uvedeného plyne, že soud nepovažuje uplatněné žalobní námitky za důvodné.

V. Shrnutí a náklady řízení

63. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že přezkoumávané rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnout.
64. Výroky o nákladech řízení mají oporu v § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační

stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 26. února 2020

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu